

Ett jättestort tack och kram till Tommy och Hans i Blekinge som ordnat en underbar helg för oss som var med 1-2/9.

En spättas betraktelser från bönpallen

Jag sitter på min tron, bönpallen, helt själv med mina tankar. Det doftar höst. Runtomkring mig mullrar det från 24 läckra vulcaner körda av mysiga, trevliga mc-vänner. Det blekingska landskapet har ännu inte skiftat över i höstfärger här nere vid kusten, men längre upp i skogarna börjar björkarnas blad att gulna.

Tyvär har vädergudarna övergivit oss och ett stilla regn strilade från en gråmulen himmel, redan på morgonen när vi vaknade. De strikta svarta skinnställen döljs av färgglada regnplagg i gult orange, blått och grönt. Tommy sade att min egen lila regnjacka för tankarna till sprakande höstfärger. Jag förstod inte riktigt associationen då, men nu när vi glider fram längs vägarna lyser min jacka ikapp med vägrenarnas rallarblomster och ljung och villaträdgårdarnas höstastrar och dahlior. Tack Tommy nu har jag en till dimension på höstfärger.

Trolleboda vsk – vägsål - undrar just om man förr i tiden trädde dansen här på lördagskvällarna.

Galgabacken – mina tankar går till forna tiders rättskipning vid tingsplatserna men dagens ungdomar förknippar dom namnet med galgarna i garderoben hemma?

Stora stenblock i skogen. Har det funnits en jätte Ram här också i tidernas begynnelse, som i vrede eller strid med andra jättar slängt dessa tontunga stenar omkring sig.

Innan vi startade sa ´ Tommy att det finns två sorters vägar i Blekinge. Dåliga, vackra vägar och jävligt dåliga, jävligt vackra vägar. Det stämmer! Det är stundtals så vackert att det nästan gör ont.

Ett rådjur betraktar oss på betryggande avstånd invid skogsbrynet och i en ung fruktodling ligger ett enormt vitt sjök. Det rör på sig och jag ser att det är ett hundratal stora fåglar. Men är det svanar eller gäss? Det är för långt bort för att se.

Det börjar dofta hav och efter nästa krök öppnar landskapet upp sig och havet tar vid. Matvik – vårt första matstopp. Det var nog flera som trodde att Tommy och Hans döpt detta lilla fiskeläge för att passa rundturen men det står faktiskt Matvik på vägskylden.

Vi fortsätter efter en efterlängtd kopps kaffe och fralla. En liten solrosodling på några kvadratmeter ute på ett fält, får mina tankar att flytta sig tillbaka till semesterresan för två månader sedan i Toscana. Där nere kantades vägarna av gigantiska solrosfält.

Nu närmar vi oss Ronneby men dessförinnan kör vi ned i Ekenäs för att få ytterligare information av Tommy. Ekenäs är ett mångfaldigt Villa Villerkulla. Fantastiska hus fyllda av torn och tinnar och snickarglädje med en färgsättning man sällan, ser kantar vägen och strandremsan. Här kan jag tänka mig att bo!

Efter Ronneby lämnar vi kusten och börjar leta oss upp för nästa trappsteg. Som Selma Lagerlöf beskriver i Nils Holgerssons underbara resa består Blekinge av tre trappsteg. Det första har vi avverkat i och med vårt besök vid kusten, nästa, jordbrukslandskapet, kör vi igenom för att så komma upp på det tredje steget, skogslandskapet. Blandskogen har bytts ut mot mer barrskog och här och var har skogen fått ge vika för en insjö med mörkt stilla vatten och näckrosblad som kröner ytan.

Vi följer Utvandrarernas väg mot vårt lunchmål, Vildmarkscaféet. Vi får en härlig lunch och efteråt twistar Gun-Inger och jag loss till jukeboxens toner av Let´s twist again. Så här

måste våra mc-förfäder ha gjort på 50-talet.

Nu är det eftermiddag och innan vi startar nästa etapp av vår kortege tar Marie och jag av oss regnjackorna. Nu får det allt vara slutregnat. Vi klarar oss nästan men en liten skur till måste komma innan vi, när klockan passerat 15.30 och vi passerar Mörrums bruk, får uppleva hur molnen spricker upp och flikar av blå himmel tittar fram.

Kortegen rinner på i jämn ström. Vi har verkligen fått in teamworket när det gäller att stoppa trafiken vid de större vägar vi måste passera. Andracykeln vinkas fram av Tommy och kör i förväg för att vara på plats i korsningen när resten av gänget anländer. Vi ligger sist ett tag men snart har ytterligare motorcyklar fullföljt sitt "stopp-uppdrag" och sluter upp bakom oss. Det är en alldeles speciell maffig känsla att ligga sist och se alla bakljusen på 24 motorcyklar ringla fram längs vägen i perfekt disciplinerad ziczac-formation.

Slutmålet närmar sig. Karlshamns punschmuseum väntar liksom f d kommunens brandchef, numera pensionerad men i full verksamhet med guidning av detta unika museum. Här har punsch tillverkats sedan 1734. Ordet kommer från javiska och betyder 5. 5 är också ingredienserna som ingår i denna dryck. Arrak, renat, vatten, socker och rhenvin. För 100 år sedan såldes 6 milj liter per år. Nu är försäljningen nere i ¼ milj per år. Men så har ju utbudet på marknaden av olika alkoholhaltiga alternativ ökat kraftigt också och smaken förändrats över århundradet.

Efter besöket på museet sitter kaffe och kaka på det gamla sjömansfikat fint. Den första Blekingerundan närmar sig sitt slut. Må det inte bli den sista! Kvällen blir lika mysig som dagen. Ljudnivån är på högsta volym redan från början och vi fortsätter ute vid eldstaden nere vid sjön när mörkret fallit, där vi ikväll liksom kvällen innan grillar korv och trivs i nya och gamla vänners lag.

Margreth Kennryd